

PRZEDSZKOLACZEK

Gazetka przedszkolna,

styczeń, 2018 rok,

Nr 4

1

Miłej lektury.

Redakcja: Anna Plichta, Jolanta Kucińska

Savoir-vivre w przedszkolu

Czyli jak zostać małym dżentelmenem i małą damą

Pojęcie savoir-vivre można rozumieć jako „sztukę życia”, czyli znajomość obyczajów, panujących norm społecznych, reguł grzecznościowych oraz akceptowanych w danej kulturze sposobów postępowania.

„Proszę”, „dziękuję”, „przepraszam”... Mówi się, że niektóre słowa mają wielką moc. Umiejętność posługiwania się takimi wyrażeniami, codzienna uprzejmość, znajomość dobrych manier są ważnymi elementami socjalizacji. Warto o nich pamiętać i rozwijać do najmłodszych lat.

Na savoir-vivre nigdy nie jest ani za późno ani za wcześnie. Co więcej: psychologowie zwracają uwagę, że te czynności, które poznaje się i ćwiczy w młodszy wieku, szybciej ulegają utrwaleniu i naturalnie stają się nawykami. Kultura osobista stanowi wartość ponadczasową. To swojego rodzaju trwałe atuty, pomocne w wielu sytuacjach życiowych.

Nauka dobrych manier może być postrzegana jako wyzwanie zarówno dla pedagoga jak i rodzica. Jednym z głównych tego powodów jest fakt, że wymaga czasu, systematyczności i prawdziwego zaangażowania.

Poznając świat, dziecko poznaje także normy i zasady w nim panujące. Trzeba pamiętać, że dziecko jest doskonałym obserwatorem i z wyostrzoną czujnością przygląda się zachowaniu dorosłych.

Osoby szczególnie ważne dla dziecka postrzegane są jako naturalne wzorce do naśladowania.

Jeżeli dorośli zapominają o postępowaniu zgodnym z bon tonem, uczą i wymagają go od dzieci, to ta sprzeczność szybko zostanie odczytana.

Zasady dobrego wychowania to nie tylko trzy słowa, wyżej wymienione. To także dbałość o porządek wokół siebie, odpowiedzialność za słowa, kultura języka, uprzejmość względem siebie, szacunek do drugiego człowieka, życzliwość, punktualność, dostrzeganie drugiej osoby – empatia, pozdrowienia, powitania, higiena osobista, unikanie zachowań publicznie nieakceptowanych, takich jak: dłubanie w nosie..... .

Savoir-vivre stanowi wartość ponadczasową i uniwersalną. Wpływa na poprawne i miłe relacje z innymi ludźmi, a także na rozwój tożsamości człowieka.

Czasem proste „dzień dobry” wypowiedziane z uśmiechem i empatią znaczy więcej niż tysiąc dodatkowych słów.

Pamiętajmy, żeby nasze zachowania były pozytywnym wzorem, a nasza komunikacja była czytelna i spójna.

Pamiętajmy o odpowiedniej mimice, geście i tonie głosu. Należy pamiętać, aby komunikaty werbalne i niewerbalne były jednorodne. W ten sposób dziecko nie tylko szybciej się uczy, ale także dostrzega emocje, jakie wynikają z określonego zachowania, np. radość, gdy możemy komuś pomóc i smutek, jeśli sprawimy komuś przykrość.

Ważne również jest, aby nauka wpajania zasad dobrego wychowania była naturalnym procesem, aby zachować odpowiedni dystans i nie narzucać norm, których sami nie przestrzegamy. Powinna ona wynikać z naturalnej potrzeby, z codziennego postępowania opiekunów.

Przede wszystkim dziecko należy traktować z odpowiednim szacunkiem: prosić je, a potem pamiętać o podziękowaniu.

Temat artykułu zgodny jest z zapowiedzią podczas zebrania rodzicielskiego w zerówce i wynika z potrzeby uwrażliwienia Rodziców na niego.

„Zasady jak jeść, mówić, bawić się i zachowywać znam, wiem, że nie jestem na tym świecie sam”.

Teksty, których nauczyliśmy się w styczniu

1. Wśród zabawek poruszenie,
ktoś napisał ogłoszenie:
„Dziś wieczorem jest zabawa,
na zabawę przyjść wypada”.
Cztery lale i dwa misie,
bawią się już wyśmienicie,
pajac skacze raz i dwa
niech zabawa długo trwa.

Słoń z ochotą trąbą macha,
z zebra tańczy już żyrafa.
Całe ZOO rusza w tany,
tańczy nawet niedźwiedź stary.
Cztery lale.....
Małpka skacze i figluje
nad tańczącym barwnym tłumem.
Konik kopytkami stuka,
w rytm poleczki, w rytm mazurka.
Cztery lale.....
Nagle zegar północ bije,
każdy się w swym kątku kryje.
Nie domyśli się nic Ola,
że zabawa była wczoraj.
Cztery lale....
2. Kiedy deszcz za oknem leje,
kiedy smutno ci i źle,
kiedy smutek cię odwiedzi
i opuścić nie chce cię.
Śpiewaj, śpiewaj, śpiewaj, śpiewaj cały dzień.
Śpiewaj, gdy się śmiejesz, gdy ci smutno, źle.
Śpiewaj, śpiewaj, śpiewaj, gdy zawiedzie ktoś
Gdy się coś nie uda, śpiewaj na cały głos!
3. To taniec dziki, taniec z Afryki
tańczą Murzyni, w słońcu pustyni
Tańczy Makumba i mały Bumba
W skwarze Sahary bębnią tamtamy
Bum, bum bara, bum, bum ...
To Makumba, z małym
Bumbą,
Tańczą taniec swój.

Tańczą Murzynki, włosy sprężynki
Spódniczki listki i koraliczki
Tańczy Mambama i Bamabama
W skwarze Sahary, bębnią
tamtamy
4. Babciu, droga Babciu, powiedz
mi,
Czy potrafisz zrobić, to co my
My całusy ślemy Ci,
Teraz Babciu, zrób to Ty!
Raz, dwa, trzy.....

5. Kiedy Babcia była mała,
To sukienkę i fartuszek krótki miała.
Małe nóżki, krótkie rączki
i lubiła jeść cukierki oraz pączki.

I co, i co, że Babcia nam urosła,
że lat ma trochę więcej,
niż ja i brat i siostra.

I co i co, to ważne, że mam Babcie
i bardzo kocham Ją i lat Jej życzę 100!

A gdy Dziadek był malutki,
to nie nosił adidasów tylko butki.
Nie miał wąsów, ani brody,
no i nie chciał jeść marchewki, tylko lody!

I co, i co, że Dziadek urósł trochę,
że lat ma trochę więcej,
niż 2 + 3 + 8

I co i co, to ważne, że mam Dziadka
i bardzo kocham Go i lat Mu życzę 100!

Dawno temu, Babcia z Dziadkiem,
w piaskownicy się kłócili o łopatkę.
Dziś na spacer idą sobie,
a gdy wrócą, ja Im kawę dobrą zrobię.

I co i co, że trochę nam urosli,
że nie są dzieciakami, że ważni z Nich dorośli.

I co i co, to ważne, że są z nami,
niech żyją długi czas i bardzo lubią nas!

6. Jesteś, wciąż jesteś blisko,
odkąd tylko pamiętam
jesteś Ty.
Moja Babciu kochana,
bawisz, uczysz, pomagasz,
swym uśmiechem rozjaśniasz świat.

Żyj nam 100 lat,
żyj nam 100 lat.

Dziadku, już jestem duży
i rozumiem, kim dla mnie jesteś Ty.
Za Twą dobroć, Twe serce,
spracowane Tve ręce, swe maleńkie serduszko chcę dać.

7. Pomaluję mój świat
na różowo,
na niebiesko, czerwono,
zielono
złotym słońkiem rozświetlę
me życie,
Kolorami kwiatów zakwitnę.

Rozkołyszą się we mnie
kolory,
w tańcu pięknym,
w tańcu szalonym,
barwy wiosny, jesieni
i lata,
tańczyć będą do końca
świata.

I rozbłyśnie tęcza
w błękicie,
rozpromieni, rozjaśni
me życie,
i zachwyci wszystkich
zadziwi,
kolorami
najpiękniejszymi.

Kolorowo się
żyje tak pięknie,
jakby świat
nigdy miał się
nie kończyć.
Wszystkie dni są
jak barwne
motyle,
co skrzydłami
chcą dotknąć
słońca.